

[Kristen Amby.]

den gode Hensigt, der fra Statens, altsaa fra den højtærede Indenrigsministers Side, er vist i dette Forslag, hvor der virkelig er ydet den økonomiske Støtte til dette ønskværdige Byggeri, man overhovedet kan forlange, det erkender jeg. Det, jeg er bange for, er, at det ikke finder Sted i det Omfang, det burde, fordi man ikke har den rette Ramme. Derfor haaber jeg, at det Udvalg, jeg forstaar bliver nedsat, og som jeg ogsaa selv ønsker skal nedsættes, vil behandle de Synspunkter, jeg her har fremdraget, i Forbindelse med det Lovforslag, den højtærede Indenrigsminister har fremsat.

Valdemar Sørensen: Under Behandlingen her i Salen og i Udvalget af det allerede fremsatte Forslag om de store Saneringer, har jeg lyst efter et Lovforslag vedrørende Byggeriet som det nu foreliggende, og jeg takker den højtærede Indenrigsminister, fordi man altsaa nu kan faa Lejlighed til at behandle disse to Ting i Sammenhæng.

Jeg gav Udtryk for ved første Behandling af Saneringsloven, at der var to Hovedgrunde til, at jeg kunde ønske et Forslag som det nærværende fremsat. Den ene var den, at naar man under den nærværende Tids store Vanskeligheder af økonomisk og beskæftigelsesmæssig Art for hele Befolkningen pludselig tænker sig at rydde en Stadsdel med omkring en halv Snes Tusinde Mennesker, maa det være klart og tydeligt, at man søger for, at Boligforholdene er af en saadan Art, at de Folk, der skal flytte, de Folk, der skal finde andet Erhverv, kan finde det i Bebyggelse andre Steder til Priser svarende til, hvad de kan betale for det Husrum, de skal i Besiddelse af. Det er min Anskuelse, at det har man ikke i Hovedstaden i Øjeblikket, og at det derfor er tvingende nødvendigt, at en Lovgivning som denne sætter Midler bag ved Bestræbelserne for at faa det Byggeri i Gang, vi skal bruge, ikke alene i Anledning af Saneringen, men fordi vi overhovedet, som jeg tillod mig at skildre ved første Behandling af Saneringsforslaget, ikke har Boliger til passende Priser for den almindelige Del af Befolkningen til det normale Forbrug.

Det er det ene Synspunkt. Det andet er dette, at for saa vidt man ved Saneringsforslaget har tænkt sig, at det skulde understøtte Beskæftigelsen — og det har man jo efter de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte Forslaget med, og efter alle de Udtalelser, der i øvrigt er fremkommet fra alle Sider i Salen om det —, saa ligger det saadan, at man mere og mere under Behand-

lingen af Forslaget har maattet opgive Haabet om, at Virkningerne paa Beskæftigelsen kan blive øjeblikkelige, ja, jeg tror for mit eget Vedkommende ikke, at der er nogen som helst anden beskæftigelsesmæssig Mulighed i Saneringsforslaget end den, at man herigennem kan skaffe en Beskæftigelsesreserve til næste Aar. Men det er jo ogsaa et meget nyttigt Formaal, og det falder for saa vidt i Traad med mine Ønsker, at det hele kommer til at gaa i det naturlige Tempo, at man i Aar først og fremmest skaber Mulighed for tilstrækkelig Beboelse under de Forhold, vi lever under, og under de Forhold, Saneringen skaber, og at man dernæst skaber en Mulighed for Beskæftigelse bag ved dette. Jeg tror, at det Boligbyggeri, der her er Tale om, er i Virkeligheden den øjeblikkelige Beskæftigelse, vi kan faa ud af Saneringsforslaget. Det er en tvingende Nødvendighed, at vi i Sommerens Løb faar opført et saadant Antal Lejligheder til en rimelig Pris, at man derigennem ikke alene kan dække det normale Forbrug, men ogsaa kan dække det ekstraordinære Forbrug, som følger af Saneringen.

Jeg hilser altsaa dette Lovforslag med Tilfredshed. Det indeholder jo ikke meget nyt. Hovedbestemmelsen i § 15 a viderefører den tidligere Byggelovgivnings Bestemmelser om Rentelettelse. Den viderefører den ene Procent til det almindelige Etagebyggeri, og den viderefører de 1½ pCt. til Parcelbyggeriet. Men derudover siger den saa, at for saa vidt det skulde blive nødvendigt af Hensyn til Prisudviklingen, eller hvis det paagældende Byggeris Karakter taler for det, kan den højtærede Indenrigsminister bevilge en yderligere Rentenedsættelse for 5 Aar. Yderligere siger Bestemmelsen, at denne sidste Rentelettelse kan ikke overstige 1 pCt., medmindre andet maatte blive fastsat ved Bekendtgørelse af Indenrigsministeren efter Forhandling med Finansministeren og med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg. Der er altsaa foruden den Rentenedsættelse, som har fundet talmæssigt Udtryk i Forslaget, tillige stillet i Udsigt, at man kan give yderligere Rentelettelse, for saa vidt Prisudviklingen eller Forholdene i øvrigt skulde gøre det nødvendigt. Det er en Bestemmelse, som jeg er meget tilfreds med, idet jeg ikke tror paa, at det, man ellers har stillet op, kan holde over for den Prisudvikling, vi er inde i, og saadan som Forholdene allerede ligger.

I Bemærkningerne til Lovforslaget staar der, at man vel tænker sig, at den forringede Købeevne i Befolkningen og den Bortflyt-